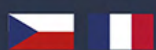

Fantomas

Fantômas

dvojazyčná kniha
A1/A2 pro začátečníky

mp3 zdarma na

www.albatrosmedia.cz

edika.

Fantomas

Fantômas

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.edika.cz
www.albatrosmedia.cz

edika.

Miroslava Ševčíková
Fantomas – Fantômas – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2023

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Miroslava Ševčíková

FANTÔMAS

© Miroslava Ševčíková, 2023
Illustrations © Tereza Janýšková, 2023

ISBN tištěné verze 978-80-266-1857-7
ISBN e-knihy 978-80-266-1860-7 (1. zveřejnění, 2023) (ePDF)

OBSAH

I – Le Génie du crime	6
Geniální zločinec	7
II – Un matin tragique	16
Tragické ráno	17
III – La mort du lord Beltham	30
Smrt lorda Belthama	31
IV – Le secret de lady Beltham	42
Tajemství lady Belthamové	43
V – Le procès de Gurn	56
Gurnův soud	57
VI – Un plan diabolique	72
Ďábelský plán	73
VII – Valgrand	84
Valgrand	85
VIII – Une terrible méprise	100
Strašlivý omyl	101
Cvičení	104
Klíč	108

I – LE GÉNIE DU CRIME

- Fantômas !
- Pardon ?
- Je dis : Fantômas !
- Et, qu'est ce que c'est ?
- Rien. Et tout ! C'est personne... et pourtant quelqu'un !
- Et que fait-il, ce quelqu'un ?
- Il fait peur !

Cette conversation se déroule un soir chez la marquise de Langrune. C'est une dame âgée qui reçoit régulièrement des amis dans son château de Beaulieu à la campagne. Ça lui permet de se tenir au courant des nouvelles du monde.

Ce soir-là, il y a chez elle l'abbé Sicot, un voisin fidèle qui vient dîner tous les mercredis au château. Les autres invités sont : le président Bonnet, juge à la retraite et grand ami de la marquise. La baronne de Vibray, une jeune veuve, riche et indépendante. Elle ne vient pas souvent chez la marquise parce qu'elle voyage beaucoup. C'est elle qui apporte à la marquise les nouvelles du monde parisien.

Pour finir, il y a deux jeunes gens : Thérèse Auvernois, la petite fille de la marquise. Cette jeune fille intelligente et un peu timide vit depuis de longues années chez sa grand-mère. Elle a seize ans.

Le dernier invité est Jérôme Fandor, journaliste débutant à *La Capitale*. C'est le fils d'un vieil ami de madame de Langrune. Il a une

I – GENIÁLNÍ ZLOČINEC

„Fantomas!“

„Co prosím?“

„Říkám: Fantomas!“

„A co to je?“

„Nic. A všechno! Není to nikdo... a přesto je to někdo!“

„A co dělá ten někdo?“

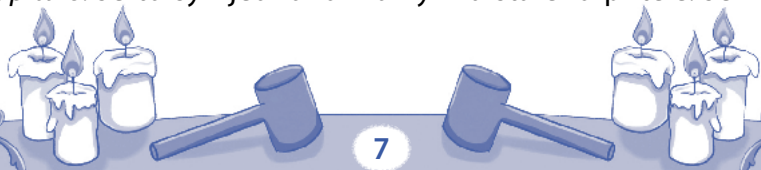
„Nahání strach!“

Tento rozhovor se odehrává jednoho večera u markýzy de Langrune. Je to už starší dáma, která často hostí přátele na svém venkovském zámku Beaulieu. To jí umožňuje dozvědět se o všem, co je ve světě nového.

Toho večera je u ní velebný pán Sicot, věrný soused, který chodívá na zámek každou středu večeřet. Mezi ostatní hosty patří: prezident Bonnet, soudce na odpočinku a markýzin velký přítel. Baronka de Vibray, mladá, bohatá a nezávislá vdova. Nechodí k markýze moc často, protože hodně cestuje. Právě ona přináší markýze novinky z pařížské společnosti.

A nakonec jsou tu dva mladí lidé: Tereza Auvernoisová, markýzina vnučka. Tahle mladá, inteligentní a trochu ostýchavá dívka žije u babičky již mnoho let. Je jí šestnáct.

Posledním hostem je Jerome Fandor, začínající novinář v *La Capitale*. Je to syn jednoho markýzina starého přítele. Je mu

vingtaine d'année et devant lui une carrière prometteuse. Malgré sa jeunesse, il a déjà écrit des articles très appréciés. Il a aussi fait quelques entretiens avec l'inspecteur Juve, parce qu'il s'intéresse aux crimes non résolus. Il a même réussi à avoir des contacts dans les bas-fonds parisiens, ce qui lui permet de faire des recherches intéressantes.

Le dîner vient de se terminer et les convives partent prendre un café au salon. Les paroles du juge les intriguent.

– Parlez-nous de ce Fantômas ! s'écrie la baronne de Vibray. Existe-t-il vraiment ? Je n'ai jamais entendu parler de lui...

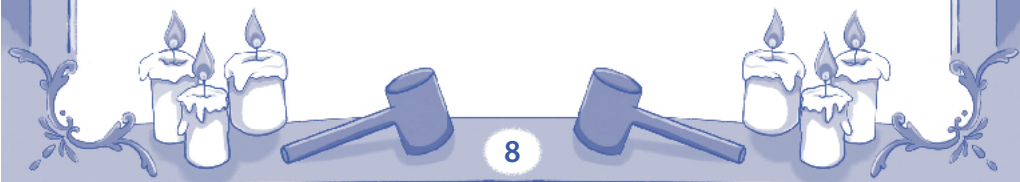
– Vous savez que la police n'arrive pas à résoudre tous les crimes, répond le juge Bonnet. Certains criminels sont trop intelligents ou trop adroits pour se laisser prendre. Vous en connaissez quelques-uns grâce aux annales historiques – *le Masque de fer, le comte Cagliostro...*

– Mais aujourd'hui la police est beaucoup mieux organisée que dans le passé ! s'écrie l'abbé Sicot.

– Oui, vous avez raison, mais les criminels le sont aussi. La science aide la police mais, malheureusement, aussi les criminels. C'est pour quoi les chances sont à peu près les mêmes des deux côtés.

– Thérèse l'interrompt : Tout à l'heure, vous nous avez parlé de Fantômas...

– Et j'y reviens ! Fantômas est justement un criminel horrible. Il change de visage et de corps ! Parfois, il prend l'aspect d'un inconnu, une autre fois d'un personnage célèbre. Il est partout et nulle part !

kolem dvaceti a má před sebou slibnou kariéru. Přes své mládí už napsal pár velmi oceňovaných článků. Udělal také několik rozhovorů s inspektorem Juvem, protože se zajímá o nevyřešené zločiny. Dokonce se mu podařilo získat kontakty v pařížském podsvětí, což mu umožňuje vést zajímavá pátrání.

Večere právě skončila a hosté odcházejí na kávu do salonu. Soudcova slova jim vrtají hlavou.

„Vyprávějte nám o tom Fantomasovi!“ zvolá baronka de Vibray. „Opravdu existuje? Nikdy jsem o něm neslyšela...“

„Víte, že policie nedokáže vyřešit všechny zločiny,“ odpovídá soudce Bonnet. „Někteří zločinci jsou příliš chytrí nebo příliš šikovní na to, aby se nechali chytit. Díky starým kronikám určitě některé z nich znáte: *Železnou masku, hraběte Cagliostro, ...*“

„Dnes je ale policie daleko lépe organizovaná než v minulosti!“ zvolá velebný pán Sicot.

„Ano, máte pravdu, ale to jsou zločinci také. Věda pomáhá policii, ale bohužel i zločincům. A právě proto jsou šance na obou stranách v podstatě stejné.“

Tereza ho přeruší: „Před chvílí jste nám říkal něco o Fantomasovi...“

„A vrátím se k němu! Fantomas je právě jeden hrozivý zločinec. Mění obličej i tělo! Někdy na sebe bere podobu neznámého člověka, jindy slavné osobnosti. Je všude, a přesto nikde!

Son ombre plane sur beaucoup d'affaires qui ne sont pas élucidées. Comme la disparition de lord Beltham, par exemple.

– Que dites-vous, monsieur le juge ! s'écrie la baronne de Vibray. Nous, les femmes, savons ce dont les hommes sont hélas capables ! Lord Beltham a probablement quitté tout simplement sa femme et son foyer !

– Je ne suis pas d'accord avec vous, l'arrête Jérôme Fandor. Vous vous souvenez des articles de *La Capitale* ? Lady Beltham se souvient que son mari a reçu un étrange message la veille de sa disparition. Un message écrit en grosses lettres noires sur une feuille de papier carrée. Le lendemain, lady Beltham, inquiète, a voulu le lire. Mais le papier est devenu tout blanc, toutes les lettres avaient disparu ! Le journal a contacté la police pour l'interroger sur ce mystère.

– Et que pense la police ?

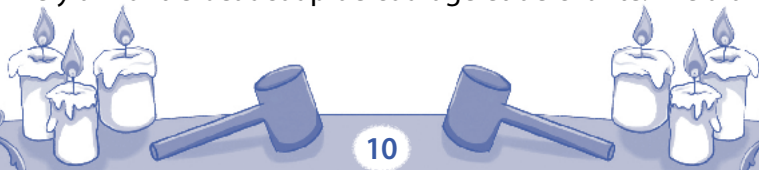
– Le célèbre inspecteur Juve lui-même s'intéresse à l'affaire ! Il a examiné tous les faits et il est persuadé que cette disparition est l'œuvre de Fantômas !

Un silence glacé s'installe à table. La marquise de Langrune, en bonne hôtesse, veut relancer la conversation. Elle demande :

– Mais qui sont ces personnes, les Beltham ?

– Oh, on voit que vous habitez à la campagne, loin des intrigues parisiennes, sourit la baronne de Vibray. Elle explique :

– Lord et lady Beltham sont très connus à Paris. Lord Beltham était diplomate, attaché de l'ambassade d'Angleterre. Il a quitté Paris pour aller se battre contre les Boers. Sa femme est partie en Afrique avec lui. Elle y a montré beaucoup de courage et de charité. Elle a dirigé

Jeho stín se vznáší nad mnoha nevyřešenými případy. Jako například zmizení lorda Belthama.“

„Co to říkáte, pane soudce!“ zvolá baronka de Vibray. „My ženy víme, čeho jsou muži bohužel schopni! Lord Beltham pravděpodobně jednoduše opustil ženu a rodinu!“

„Nesouhlasím s vámi,“ přeruší ji Jerome Fandor. „Vzpomínáte si na články z *La Capitale*? Lady Belthamová tam uvádí, že den před svým zmizením dostal její manžel podivnou zprávu. Vzkaz napsaný velkými černými písmeny na čtverhranném papíře. Následující den si ho znepokojená lady Belthamová chtěla přečíst. Ale papír byl čistě bílý, všechna písmena zmizela! Noviny kontaktovaly policii, aby se jí na tu záhadu zeptaly.“

„A co si policie myslí?“

„Sám slavný inspektor Juve se o ten případ zajímá! Prošetřil všechna fakta a je přesvědčený, že v tom zmizení má prsty Fantomas!“

U stolu zavládne hrobové ticho. Markýza de Langrune chce jako dobrá hostitelka znovu rozproudit debatu. Zeptá se:

„A kdo jsou ti lidé, ti Belthamovi?“

„Ach, je vidět, že žijete na venkově, daleko od pařížských pletich,“ usměje se baronka de Vibray. Vysvětluje:

„Lord a lady Belthamovi jsou v Paříži dobře známí. Lord Beltham byl diplomat, atašé na anglické ambasádě. Opustil Paříž a jel bojovat proti Búrům. Jeho žena odjela do Afriky s ním. Prokázala tam mnoho odvahy a laskavosti. Řídila polní nemocnice

